

ello - toidust mitte wägga rohkeste, ja om-
mast heast abbikasast ollen ka ilma. Kui
sedda mul olleks alles, siis teaksin selgeste,
et annaksin sedda lapsokest ühhe trui hoid-
misse alla. Mul on küll üks muido au-
wäärat minnia; agga sest et temma tännni
ilma lapseta on, siis ei tea weel mitte, mis
emma temmast saab. Dimmeti lodan ikka,
et temmast ka selle wätuma lapsela abbiks
saab. Tõttan nüüd koid, selle asja pär-
rast nou pidada." — Mi palis ehk ni
wähhe, kui rahha olli minno kufrus, puis-
tasin selle weikesse laua peäle, mis wodi
ees seisis, andsin wimist forda selle wanna
innimesele kät, ja lätsin tedda iggawes-
seks Jummalaga. Kui jälle ulitsa peäl
olin, tundsin küll monned pissarad silmis,
agga need kuiwasid kohhe ärra siis, kui
hakkasin tete peäle mõtlema.

Minnia ei annud wanna mehhele mitte
aega, temma jutto lõppetada, waid hüil-
gawa silmadega astus temma tadi ette ja
ütles: Tadekenne, ma saan aru sest, mis

sinno mõttes praego ligub. Sago sinnule
süddamelikko tänno ja Jummalaga õnnista-
mist selle kalli lada - kingi eest, mis olled
minnule walmistanud. Jah, tahhan tõeste
selle wäese lapse emmaks sada. — Noor
perreines, kel ei olaud ei polegi mitte sedda
halledat meelt, nenda kui naeset, ehmatas
nago ärra nende sannade pärrast, mis
naene olli rākinud, ja ütles temma wasto:
„Eks se ei olle üsna suur nou, mis ni
jārsko ennesele wõttad? Kas olled ka keif
sedda murret ja tülli targaste järrele ar-
wanud, mis ühhest wõdrast lapselst sinno
õsiaks saab? Eks peab ennesele pitkemat
aega wõtma, enne kui sedda hakkatakse.“
— Se peäle kostis naene jälle: „Agga,
armas mees, kui se wanna lesknaene ehk
nüüd jubba surnud on, kas sünnib siis
pitkemat aega ennesele wõtta, enne kui sed-
da hakkatakse, mis ristiinnimeste meel ilma
wibimatta meie peäle panned? Mis sest
wätimast wäesest lapselst peab sama sel
seggatsel kõrtsi kohhal, liati selsammal mõl-